

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Kammergericht Berlin — Uitlegging van effectiviteitsbeginsel — Verenigbaarheid met dit beginsel van nationale regeling waarbij rechtsbijstand aan rechtspersonen wordt geweigerd wanneer „algemene belangen” ontbreken — Vordering tot vaststelling van aansprakelijkheid van lidstaat voor te late omzetting van communautaire richtlijnen in nationaal recht

Dictum

Het in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde beginsel van daadwerkelijke rechterlijke bescherming moet aldus worden uitgelegd dat het niet is uitgesloten dat daarop door rechtspersonen een beroep wordt gedaan, en dat de overeenkomstig dit beginsel verleende bijstand onder meer de vrijstelling van betaling van het voorschot op de proceskosten en/of de bijstand door een advocaat kan behelzen.

Dienaangaande is het aan de nationale rechter om na te gaan of de voorwaarden voor verlening van rechtsbijstand een beperking vormen van het recht op toegang tot de rechter die dit recht in zijn kern aantast, of met die voorwaarden een legitiem doel wordt nagestreefd en of er een redelijke verhouding bestaat tussen de gebruikte middelen en het beoogde doel.

In het kader van deze beoordeling kan de nationale rechter het voorwerp van het geschil, de redelijke kans van slagen van de verzoeker, het belang van de zaak dat voor deze op het spel staat, de complexiteit van het toepasselijke recht en van de toepasselijke procedure, alsmede het vermogen van de verzoeker daadwerkelijk zijn verdediging op zich te nemen, in de overwegingen betrekken. Voor de evenredigheidsbeoordeling kan de nationale rechter tevens rekening houden met de hoogte van de proceskosten die moeten worden voorgeschoten en met de vraag of deze mogelijk een al dan niet onoverkomelijk obstakel voor de toegang tot de rechter vormen.

Wat meer in het bijzonder rechtspersonen betreft, kan de nationale rechter rekening houden met de situatie waarin deze zich bevinden. Zo kan hij met name de vorm van de betrokken rechtspersoon, de vraag of deze al dan niet een winstoogmerk heeft, alsmede de financiële draagkracht van de vennoten of aandeelhouders ervan en de mogelijkheid voor deze om de voor de indiening van de vordering in rechte noodzakelijke bedragen te verkrijgen, in de overwegingen betrekken.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 7 december 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Strafzaak tegen R

(Zaak C-285/09) ⁽¹⁾

(Zesde btw-richtlijn — Artikel 28 quater, A, sub a — Btw-fraude — Weigering van vrijstelling van btw op intracommunautaire goederenleveringen — Actieve deelneming van verkoper aan fraude — Bevoegdheid van lidstaten bij bestrijding van fraude, belastingontwijking en mogelijke misbruiken)

(2011/C 55/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partij in de strafzaak

R

in tegenwoordigheid van: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, Finanzamt Karlsruhe-Durlach

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 28 quater, A, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), zoals gewijzigd — Btw-fraude — Weigering van vrijstelling van de omzetbelasting op intracommunautaire goederenleveringen — Actieve medewerking van de verkoper aan de fraude

Dictum

In omstandigheden als die van het hoofdgeding, waarin een intracommunautaire goederenlevering weliswaar heeft plaatsgevonden, maar de leverancier bij de levering de identiteit van de echte verkrijger heeft verborgen om deze in de gelegenheid te stellen de belasting over de toegevoegde waarde te ontduiken, kan de lidstaat van vertrek van de intracommunautaire levering op grond van zijn bevoegdheden krachtens de eerste zinsnede van artikel 28 quater, A, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 2000/65/EG van de Raad van 17 oktober 2000, weigeren vrijstelling te verlenen voor deze transactie.

⁽¹⁾ PB C 267 van 7.11.2009.

⁽¹⁾ PB C 267 van 7.11.2009.